

11

november 2013
cena 3,19 eur

prva slovenska ženska in družinska revija

naša zena

izročilo za prihodnost

www.nasazena.com

ŽIVETI Z IZGUBAMI

ESAD BABAČIĆ:
»Nisem nostalgik!«

Pomoč otrokom
s strahovi vseh vrst

**APULIJA – užitek
za vsa čutila**

**OTROŠTVO PEVKE
ALENKE GOTAR**

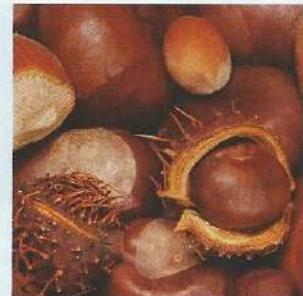
Spanje ni zgolj
počitek

*Talentirani gredo tja,
kjer je toleranca*

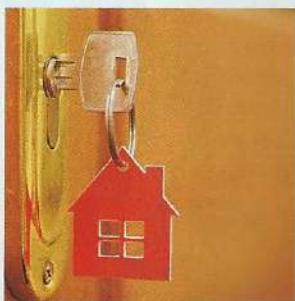
**POSEBNA PRILOGA:
LJUDJE ODPRTIH ROK**
Kdo bo dobrotnik,
darovalec, izjemna osebnost
in dobri človek 2013

Radi bi vam povedali

Sodobno orožje v borbi proti krivicam in nepravilnostim v demokratični družbi, za kakršno se ima tudi slovenska, naj bi bile besede in pero (slednji seveda v prispevki, saj z njim vse manj pišemo). A pri nas se vedno izkaže, da **vsi pogovori, vse izrečene in napisane besede našim politikom niso mar** oziroma jih ne berejo in živijo v svojem svetu. Kljub številnim

pripombam pa še kar vztrajajo pri številnih zgrešenih odločitvah, tudi pri eni zadnjih, **Zakonu o obdavčitvi nepremičnin**. Glede na to, da smo Slovenci v večini lastniki svojih domovanj, se nas večina te dni ubada z ugotavljanjem, kaj nas čaka naslednje leto. Prejšnji mesec so nas mirili, da bodo **vrednosti nepremičnin znižali in so jih res, a kar počez**. A to še ne pomeni, da so delo dobro opravili. Z vpogledom v evidence lahko vsakdo hitro ugotovi, da podatki niso preverjeni in poenoteni, kar bo za seboj prineslo **Velike krivice**. Enako veliki objekti in zemljišča z enako namembnostjo v istem kraju so tako različno ovrednoteni, **da zaboli glava**. Za več tisoč evrov razlike je in seveda bo na koncu tudi nepremičninski davek različno visok. No, državljanji pa se ne moremo nikam pritožiti, razlagajo pristojni. Šele, ko bomo dobili odločbe, kar pa ne bo zadržalo plačila. **Koliko nepotrebne jeze in papirologije nas čaka!**

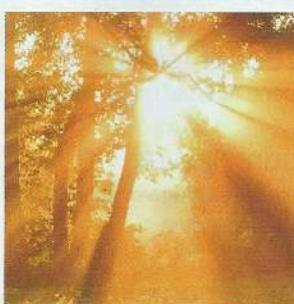

Nihče od pristojnih tudi ne zna pojasniti, zakaj bodo stanovanje ali delež v hiši, v katerem živi lastnikov otrok ali kak drug sorodnik, obdavčili kot prazno, če ne plačuje najemnine. Hkrati pa tudi ni postavljena najnižja možna profitna **najemnina**, ki bi jo lastniki morali otroku oziroma sorodniku **začlenati**. Drži, nepremičninski trg moramo urediti, a ne kar mimogrede in zato, ker država potrebuje denar, ki ga nima kje drugje vzeti. To zahteva svoj čas in strokovnjake, ki bodo znali to pravično in dobro opraviti.

Da je rakrana naše družbe prav nerazumevanje, neposlušanje drug drugega in premalo konstruktivnega razmišljanja, govorno v temi Aktualno, in naša sogovornica ugotavlja, da **talentirani tudi zato odhajajo tja, kjer je okolje bolj tolerantno**.

Da je v naši domovini še vedno veliko dobrih ljudi, ki ne živijo le za osebne interese, ne misijo le nase in na dobiček, pa lahko spet berete v tokratni prilogi Ljudje odprtih rok. Pred vami je **21 zgodb in hkrati predlogov** za izbor letošnjih: izjemne osebnosti, darovalca, dobrotnika in dobrega človeka, ki ga boste izbrali vi, bralke in bralci. V njej je **glasovnica**, s katero nam boste lahko sporočili, kdo od predstavljenih vas je najbolj navdušil in ga **predlagate za to nominacijo**. Tako bomo skupaj širili prav to, kar Slovenci v teh težkih časih najbolj potrebujemo, pozornost drug drugega, vedenje, da v stiski nismo sami in da je **okrog nas veliko dobrute, le odpreti se moramo in jo znati sprejeti**.

Dragi bralke in bralci, želim vam miren mesec, čim več »sončnih« dni, ki bodo **odgnali slabe misli**, in vse dobro!

Marta Krpič

8

Aktualno

Nastja Mulej o kreativnem razmišljjanju

Od načina razmišljanja sta odvisna naš osebnostni razvoj in poklicna uspešnost. In danes smo v krizi prav zaradi neprimernega načina razmišljanja, meni Nastja Mulej, ki se pri nas trudi uvesti pozitivno revolucijo s poučevanjem bolj učinkovitega, konstruktivnega in ustvarjalnega razmišljanja. Čeprav je razmišljanje človekova najpomembnejša veščina, pri nas še vedno ni profesorjev, ki bi ga poučevali, ni fakultete, ki bi imela predmet razmišljjanje.

8

Varni na spletu

Kako se zaščititi pred vdori v svoj računalnik?

12

Naš pogovor

Esad Babačić, pesnik, pisatelj, novinar, glasbenik, košarkarski zanesenjak ...

Že v mladih pankerskih letih, ko se je s svojo poezijo pojavljal v fotokopiranih »fanzinih«, smo ga imeli za dobrega pesnika. Vedno angažiran, vedno nekje spredaj. In za glavo višji od vseh. Nesojeni slavist, ki pa vseskozi bolj ali manj živi od besed. In tudi predan košarkarski aktivist, pobudnik akcije Verjemi v svoj koš, akcije za ohranitev košarkarskih igrišč.

10

Otroštvo znanih Slovenk

Alenka Gotar, sopranistka, operna pevka, pevka operne pop glasbe in učiteljica petja

20

Senzorna integracija

Strah pred globino, višino, neuspehom ... je mogoče odpraviti

Strahovi vseh vrst. Hiperaktivnost, težave s samozavestjo in spretnostjo. Nerodnost in nedenadni padci. Na prvi videz pogoste težave, a morda vaš otrok potrebuje terapijo senzorne integracije, ki je od leta 2011 dostopna tudi pri nas. In to po zaslugu štirih delovnih terapevtik, ki so jo iz ZDA prenesle na naša tla in zdaj uspešno širijo znanja in pomagajo številnim.

26

Osebnostna rast

O »odhodu« ljubljenih in žalovanju

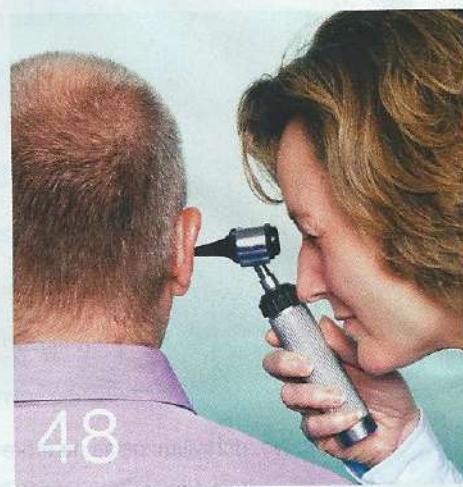
Smrt je del življenja in ob vsaki izgubi drage osebe se srečamo z bolečino, ker je ni več v naši fizični stvarnosti. Tudi če verjamemo, da se življenje duše nadaljuje na drugih ravneh bivanja, ali če smo celo imeli obsmrtno izkušnjo, ki nam je pokazala, da ob smrti ni vsega konec, se ob vsaki izgubi bližnjega, tudi živali, ki smo jo imeli radi, soočamo s praznino in globoko žalostjo.

38

Po svetu

Bukolična Apulija – užitek za vsa čutila

48

Zdravje

Uho je občutljiv organ, preprečimo nepopravljive napake

Uho je izjemno občutljiv receptor, s katerim zaznamo neznatno šelestenje listja, zmore pa za kratek čas zdržati tudi velike obremenitve. Dokler nam ta dragoceni organ dobro služi, je čas, da ga po nepotrebniem ne obremenjujemo in preprečimo nepopravljive okvare. Življenje je namreč vedno bolj hrupno in za služne godnino.

Spanje

Dober span'c je boljši kot žgan'

48

Za lepši dom

Zavesa za piko na i

62

Dobro je vedeti

Osvežilne in energijske pijače:
Skrita past za naše zdravje

81

Za dober tek

Medene dobrote iz lonca in pečice

84

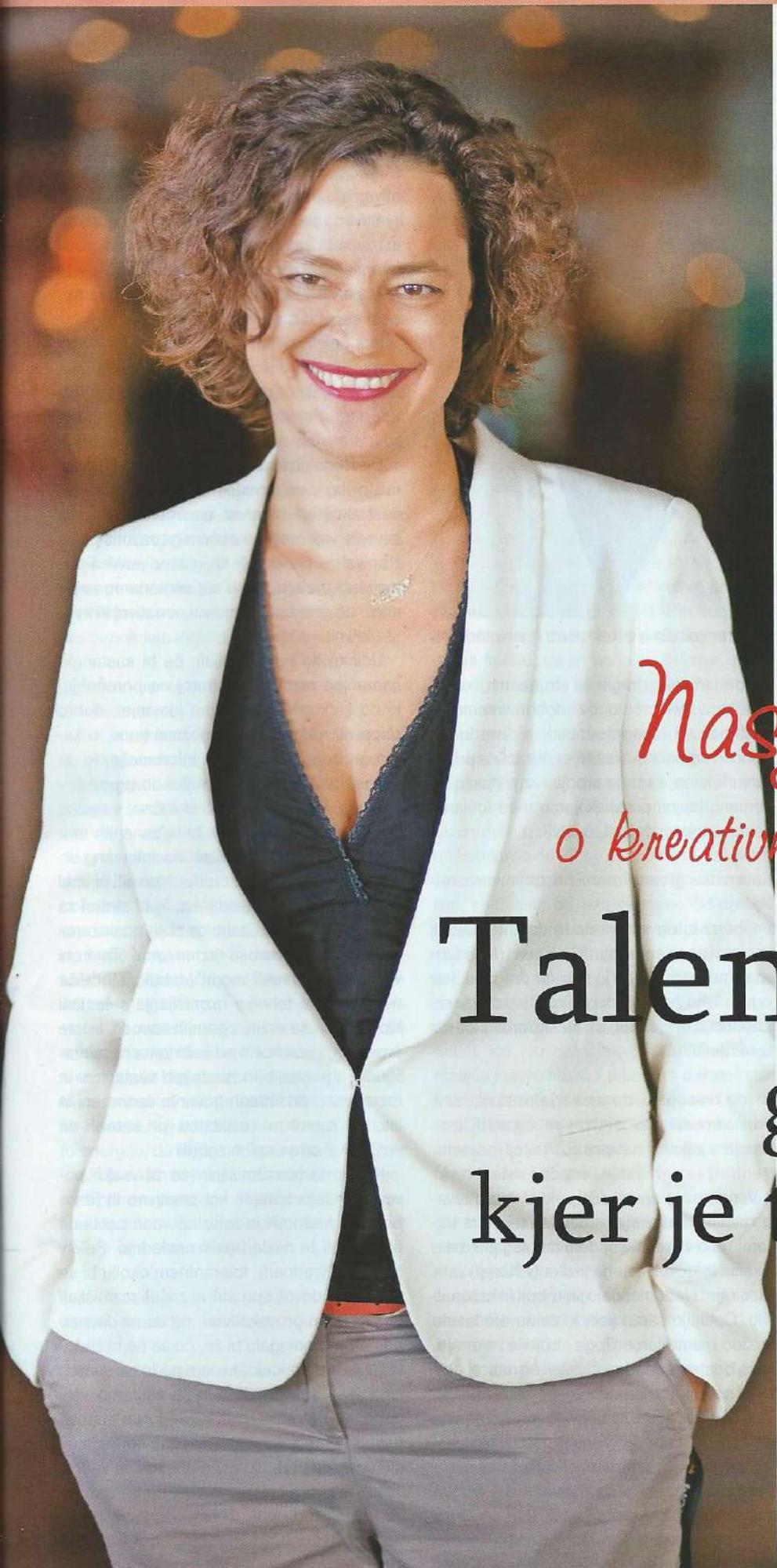
Modni nasveti

Rjava za vse sloge oblačenja
Korakamo v zimo

92

Branje, horoskop, nagradsna križanka

99-105

»Od načina razmišljanja je odvisen naš osebnostni razvoj in poklicna uspešnost. In danes smo v krizi prav zaradi neprimerenega načina razmišljanja,« začne pogovor Nastja Mulej, magistra komunikologije, univerzitetna diplomirana ekonomistka ter sociologinja, ki se pri nas trudi uvesti pozitivno revolucijo s poučevanjem bolj učinkovitega, konstruktivnega in ustvarjalnega razmišljanja.

Nastja Mulej o kreativnem razmišljjanju

Talentirani gredo tja, kjer je toleranca

Čeprav je razmišljanje človekova najpomembnejša veština, pri nas še vedno ni profesorjev, ki bi poučevali razmišljanje, ni fakultete, ki bi imela predmet razmišljanje.

Znano je, da se v šolah po svetu, kjer učijo razmišljanja, učni uspeh pri vseh predmetih poveča za 30 do 100 odstotkov. Z njo smo se pogovarjali o tem, zakaj tradicionalno razmišljanje ni dovolj, katera so načela, ovire in orodja za kakovostnejše razmišljanje.

Zahodnjaški način razmišljanja temelji na analiziranju, kritiziranju in argumentiranju. Ali so stari grški mislec še vedno aktualni s svojimi razmišljanji?

Poglejmo v parlament. Ena stranka analizira, kar je druga stranka povedala. Na to se odzove s kritiko in potem poišče vse možne argumente proti. A smo s tem rešili državo? Ne, vedno globlje bredemo. Lahko pa vzamete za primer tudi preprič s svojim šefom, možem ali najstnikom. Nenehno razmišljanje za nazaj: »Kdo je kriv? Kdo je to naredil? Zakaj si to naredil? Kaj si misliš, ko si to naredil?« Ali to kakor koli pripomore k razmišljanju naprej, kako bi lahko problem učinkovito in hitro rešili? Ne preveč.

Analiza nam pride prav, ko smo problem že rešili – zato, da se naučimo, česa ne smemo več narediti. Ko pa smo v problemih, pomaga samo, da čim več vpletene čim prej najde čim več rešitev. Čim več pa zato, ker je majhna verjetnost, da je že prva rešitev oziroma ena rešitev, že tudi najboljša in najbolj sprejemljiva za vse vpletene.

Ja, tudi kritika pride prav. Kritika kot vnaprejšnje iskanje morebitnih ovir, slabosti, tveganj, in ne kot negativistično nerganje, ki paralizira ali demoralizira. Kritično razmišljanje, ki išče potencialne probleme, nam ob svojem času in na svojem mestu pride prav – da pravočasno in vnaprej poiščemo in pripravimo rešitve. Sicer pa ne.

In argumentiranje ... Saj veste, da beseda »argument« v angleškem jeziku pomeni tako »dokaz« kot tudi »spor«. Argumenti so redko objektivna dejstva, pri čemer gre večinoma za subjektivne zaznave in vržena v obraz članu lastnega tima ali družine nimajo smisla. So le vzrok razkola med tistimi, ki se v resnicu najbolj potrebujejo.

Dr. Edward de Bono, zdravnik in psiholog, ki se najrajši predstavlja kot mislec, je vodilna svetovna avtoriteta na področju kreativnega razmišljanja in neposrednega učenja kot spremnosti.

On meni, da se potek našega tradicionalnega razmišljanja ni kaj prida spremenil skozi stoletja, pa čeprav so se spremenile marsikatere okoliščine okoli nas.

Res je. Še vedno razmišljamo zmedeno in rutinsko, impulzivno in čustveno – ali pa celo sploh ne razmišljamo. Samo imamo stališče – za katerega menimo, da je sveta resnica, ne pa samo naš lasten pogled na svet, izoblikovan skozi naš značaj, izkušnje, izobrazbo ... – in če od nas pričakujejo, da ga zagovarjamo, uporabimo vso razpoložljivo inteligenco, da najdemo argumente za svoje stališče. Sogovornik pa proti ... To ni razmišljanje, to je samo odzivanje in dokazovanje lastnega prav.

Katera načela so bistvena za razmišljanje?

Sprejemanje drugih in drugačnih, odprtost do vseh predlogov, nobene samozačudnosti ali samovšečnosti, radovednost, jasno in natančno izražanje, disciplina pri držanju fokusa, časa in orodja razmišljanja (to pomeni, da ne preskakujemo med idejami, ocenjevanjem, dejstvi, čustvi ...).

Katere so glavne ovire pri našem razmišljanju?

Občutek, da vse vemo in da smo najbolj pametni na vsem svetu. Občutek, da je lahko samo tako, kot je, in nikakor drugače, ker je pač tako že od vedno bilo. Občutek brezizhodnosti in ujetosti, da ne moremo ničesar spremeniti.

Dr. de Bono trdi, da ustvarjalnost ni eden od naravnih procesov v možganih, ampak je z njimi v nasprotju. Torej moramo trenirati razmišljanje, vendar kako?

Verjetno ste opazili, da poklici, ki zahtevajo rutinsko delovanje – delo za tekočim trakom, delo v svetilniku, delo na blagajni, celo takstisti in učitelji tujega jezika (v Koreji) ... – izumirajo. Nadomeščajo jih roboti in računalniki. Ostajajo samo tisti, ki zahtevajo lastno prožno razmišljanje. Tega stroj še ne znajo. In če boste v prihodnosti želeli še naprej preživeti s svojim delom, boste morali razmišljati še bolj hitro, jasno, prilagodljivo, ustvarjalno ter v stiku s seboj in drugimi.

Fleksibilno razmišljanje lahko trenirate sami. Vsak 'guru' ustvarjalnosti vam bo rekel, da pojrite v službo vsak dan po drugi poti. V nekaterih pisarnah ni fiksnih delovnih mest, usedejo se, kjer je prostor – iz tega

razloga. Pri svojih opravilih razmišljajte, ali lahko kaj naredili tudi kako drugače, kaj bi kak drug način, druga pot, druga možnost. Druga, dvanajsta, dvaindvajseta možnost. nujno, da bo boljša, zagotovo bo drugačna. Morda pa tudi boljša. Lažja. Cenejsa. Zar mivejša ...

Seveda pa lahko razmišljanje spoznava in trenirate tudi s pomočjo de Bonovih orodij lateralnega razmišljanja. Ugotovili bi, da neverjetno zabavno, kajti humor in kreativnost sta pravzaprav sestri dvojčici.

Ste edina licencirana trenerka de Bonovih orodij razmišljanja v Sloveniji. Kakšna so njegova orodja za bolj učinkovito in kreativno razmišljanje?

De Bono jih ima veliko: šest klobukov razmišljanja, šest medalj dodane vrednos, šest akcijskih korakov, pa poenostavitev seveda vsa orodja lateralnega razmišljanja. Napisal je preko 80 knjig in v vsaki sistematično svetuje, kako naj usmerjamo svoje misli, da smo bolj učinkoviti, kreativni in konstruktivni.

Učinkovito bi razmišljali, če bi sestane namenjen razmišljanju (torej ne poročanj, ki od ljudi pričakuje samo kimanje), dobri pripravili. Udeleženci bi poznali temo, o kateri se bodo pogovarjali. Informacije, ki so znane vnaprej, bi tudi dobili – in prebrali vnaprej. Začeli in končali bi točno, v realnih dogovorjenih terminih in brez zunanjih menj. Med sestankom bi se disciplinirano džali teme in klicanega orodja. Vse niti bi imeli v rokah moderator sestanka, ki bi skrbel za pravila razmišljanja, tako da bi se udeleženci lahko posvetili vsebinski razmišljanja. Temu v mojem svetu rekli 'modri' klobuk, a tudi, da ne obvladate tehnike razmišljanja s šestimi klobuki, pa se držite zgornjih navodil, boste precej bolj učinkoviti od večinoma nepripravljenih, spontanih in predolgih sestankov razmišljanj, pri katerih govorijo vedno eni in isti, pri katerih ni rezultatov, pri katerih niso več, zakaj so se sploh zgodili ...

Kreativno bi razmišljali, če bi vsako predvadno idejo sprejeli kot pozitivno in je mogoče takoj vrednotili in kritizirali, pač pa bi nujno gradili že naslednjo in naslednjo. Šele zaupanja vrednem, tolerantnem okolju bi sestreljalo tudi dovolj sprostili in začeli razmišljati bolj igrivo in provokativno, ne da se delamo pametne. Pomagalo bi že, če se ne bi zadovoljili že s prvo idejo, ki nam pada na pame, ampak bi se potrudili, da jih najdemo vse sedem. Potem pa si jih ne bi lastili, ampak bi si jih izmenjali z ostalimi člani (in nečlanimi skupinami, da bi jih skupaj generirali še več).

Kakšna je tehnika paralelnega in lateralnega razmišljanja in zakaj logika ne zadostuje?

Pri paralelnem razmišljanju več mislecev hkrati paralelno, vzporedno eden zraven drugega istočasno razmišljajo vsi v isto smer. Če si delimo informacije, si vsi delimo samo informacije in tega ne mešamo s čustvi in kritiko. Če generiramo ideje, samo generiramo ideje in jih ne ocenujemo. Če iščemo prednosti, iščemo samo prednosti ... In tako naprej. To je zagotovo bolj učinkovito, široko in ustvarjalno razmišljanje od tistega, pri katerem si misleci nasprotujejo – kar vodi v prepir, ali pa razmišljajo o vsem naenkrat – kar vodi v kaos. Paralelno razmišljanje je nasprotno od oziroma dopolnjuje tradicionalnega (analiza-kritika-argumenti-iz lastne resnice-in ob kategoriziranju ostalih).

Pri lateralnem razmišljanju pa gre za to, da namerno izpodbijamo ustajljene vzorce razmišljanja, ki so zakorenjeni v naših možganih, in namerno razmišljamo kar se da provokativno, da pridemo do česa novega. Lateralno pomeni od strani in gre za to, da namerno zavijemo s svoje ceste rutinskega razmišljanja na stran. Je nasprotno od oziroma dopolnjuje logično razmišljanje.

Pri kreativnem razmišljanju zelo pouzdrate toleranco. Zakaj?

Kot je ugotovil Richard Florida v raziskavi, ki jo je povzel v knjigi *Vzpon ustvarjalnega razreda*, gredo talentirani tja, kjer je toleranca in temu sledi tehnologija. Verjetno ste opazili, da je večje blagostanje tam, kjer ljudje drug drugega bolj sprejemajo kot enakovrednega, ne glede na razlike med njimi. Če hočemo, da bodo ljudje sodelovali, moramo vzpostaviti okolje, kjer si bodo zaupali, kjer ne bodo imeli občutka, da so ocenjevani in kritizirani, kjer bodo spoštovani takšni, kakršni so.

Kar ne morem verjeti, kako zelo se ljudje ne naučijo, kaj ne deluje. V kriznih časih vodstvo čedalje bolj nadzoruje svoje zaposlene in presenečeni so, da so rezultati vse manjši. Seveda, saj bodo ljudje uporabili vso svojo energijo, da bodo nadzoru pobegnili. Prav v težkih časih bi jim morali zaupati in sprejemati njihove predloge. Kajti le v okolju, ki mu vladata toleranca in zaupanje, lahko skupaj potegnemo voz iz blata.

Pravite, da je resica odlična, a ni dovolj. Zakaj moramo spodbujati divergentno mišljenje?

Katera resnica je ena sama? En sam možen odgovor obstaja samo tam, kjer smo se ljudje dogovorili: abeceda, poštovanka, geografski pojmi, mere ... Ko sem hodila v šolo, smo se učili, da je devet planetov. Potem pa so se znanstveniki dogovorili, da jih je osem. Samo glede stvari, o katerih smo se dogovorili, obstaja en sam odgovor.

Vse ostalo je stvar zaznave. Kar nekdo vidi

kot dobro, drugi vidi kot slabo. Kar je nekomu težko, je drugemu lahko. Kar je nekomu kratko, se drugemu vleče. Kar je nekomu hladno, je drugemu toplo. Še celo vrednote moramo natančno pojasniti, preden se za njih odločimo. Mafijec Tony Soprano (iz nadaljevanke *Sopranovi*) se je imel za poslednega poslovneža in dobrega družinskega moža. In v lastnih očeh je imel vse argumente, da so ti pridevni zanj veljali. Torej je 'pošteno' in 'družinsko' njemu pomenilo nekaj drugega kot vam.

Dr. Edward de Bono je orodja za neposredno poučevanje razmišljanja v šolah ponudil že leta 1972 in od takrat dalje jih uporablajo v osnovnih in srednjih šolah v 44 državah na svetu. Vaše poslanstvo je spraviti kreativno razmišljanje tudi v naše šole (kot samostojni predmet) in v organizacije (kot poklic 'idejnik').

Šole so okorele ustanove in so nekako pozabilne, da je njihovo poslanstvo pripraviti osebo do tega, da je pri 18 letih sposobna samostojnega življenja in preživljavanja. Morad pa mislimo, da jih učijo za življenje, pa še niso ugotovile, da se je življenje v 21. stoletju spremenilo. Kot da šole še niso ugotovile, da je znanje dostopno vsem in da hkrati izjemno hitro napreduje. Tudi ne, da so informacije danes na dosegu roke in da jih je še preveč, zato ni potrebno pomnjenje, ampak razumevanje. Pa da samostojni geniji, kot je bil Leonardo da Vinci, danes ne bi več preživel sami, ampak bi morali sodelovati z ostalimi, kajti vsak od nas ve samo še delček, samo vsi skupaj veliko. Prav tako še vedno marsikje menijo, da je učenje poslušnosti bolj koristno od učenja operativnosti, čeprav danes v službi od zaposlenega pričakujemo, da bo znal razmišljati z lastno glavo, ne samo delati, kar mu naročimo. Pozabilajo, da se manjša število služb z rutinskim delom in večajo projektno, zato bi bilo koristno otroke naučiti projektnega dela, vodenja in komuniciranja. Ter seveda kreativnosti, kot ustvarjanja nečesa, česar še ni bilo.

Ja, potrebne bi bile strukturne spremembe, kajti trenutno nas je veliko raznih posameznikov in majhnih organizacij, ki malo po malo spodkopavamo ta monolitni sionokosčeni stolp, a bo še trajalo, preden se bo prevrnil in bodo prilagodili kurikule današnjemu življenju – in prihodnjemu, ki bo še bolj polno nejasnosti in bo s tem zahtevalo še več sodelovanja in prilagodljivosti.

Idejne pa bi tudi potrebovali v službah, vsaj v tistih podjetjih, kjer se zavedajo, da so ideje enako pomemben vir za poslovanje, kot na primer krediti (kar vodijo finančniki), surovine (nabavniki), ljudje (kadroviki) ..., sto razliko, da so ideje edini neusahljiv vir! A ne bi bilo čudovito, če bi se nekdo ukvarjal z

idejami, ki jih producira ljudje? Kajti potem bi jih bilo še več, tako idej kot tudi zadovoljnih ljudi, ki imajo občutek, da so spoštovani in upoštevani – seveda bi potem delali bolj zagnano in predano.

Ali se bodo tudi naši politiki seznanili z metodo kreativnega razmišljanja?

To bo še trajalo. Pogovarjala sem se z de Bonom o tem in več ovir je. Ena je ta, da politiki ne smejo biti videni, da razmišljajo, saj bi se potem ljudem zdelo, da niso gotovi. Ljudje pa želijo občutek, da jih vodijo ljudje, ki vedo – ne takšni, ki razmišljajo. Zaradi tega morajo delovati samozaverovani in načelnici, pa čeprav načelnost v resnici pomeni samo to, da ne razmišlaš in se ne razvijaš. Poleg tega gredo v politiko samo tisti, ki ne tvegajo izgube službe štiri leta pozneje. Strokovnjaki, podjetniki in znanstveniki si tega ne morejo privoščiti, ker bi se trg ali stroka preveč razvila v teh štirih letih mandata in bi se težko vrnili nazaj. Zato za politike ne gredo ljudje, ki so že kaj ustvarili, ampak gredo tisti, ki se preživljajo z govorjenjem.

Tako da sem de Bona že predstavila predsedniku države, državnega sveta in ministru za šolstvo (2010), podpredsedniku državnega zbora in ljubljanskemu županu (2012), letos pa me je na obisk povabil zdajšnji predsednik parlamenta. Vendar iz pogovorov sklepam dvoje: ali ne razumejo ali pa si ne upajo povzročiti spremembe. Saj veste, da tisti, ki stopa v neznano, ki želi kaj spremeni, prvi nastrada. Drugi in tretji, ki prideta za njim, pa spremembo sprejmata kot samoumevno. Zato čakam, delam, širim pomen in upam, da bodo zbrali pogum, še preden bo prepozno.

Delali ste v preko 80 podjetjih in govorili na preko 70 konferencah, sodelovali s 40 izobraževalnimi ustanovami, usposobili prvih 30 šolnikov in sprožili prvih 20 krožkov za razmišljanje po Sloveniji. Vaša vizija je sprožiti pozitivno revolucijo.

Pozitivna revolucija ne uporablja nasilja, ampak moč dojemanja, informacij in učinkovitosti. Pri njej ne rušimo, ampak gradimo. Njena načela so učinkovitost, konstruktivnost, spoštovanje, samoizpopolnjevanje in prispevek k družbi vsakega izmed nas. Namesto da bi kritizirali, skupaj razmišljamo o možnih rešitvah. Namesto da bi analizirali preteklosti, skupaj iščemo možne poti za prihodnost. Namesto da bi se ukvarjali z iskanjem in grajanjem krivca, sami odgovorno prispevamo glede na svoje sposobnosti. Kaj pravite na takšno družbo?

Ksenija Tratnik
Fotografiji: Arhiv sogovornice